

2007

Dosar nr. [redacted] 2007

contact

[redacted]

ROMANIA
TRIBUNALUL [redacted]
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA CIVILA NR. [redacted]

Ședința publică din 12.05.2009

Completul format din:

Președinte - [redacted] judecător
[redacted] grefier

Se examinează acțiunea civilă formulată de reclamanta SC [redacted] SRL [redacted] în, cu sediul în [redacted], str. [redacted] bl. [redacted] ap. [redacted] județul [redacted] în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [redacted], cu sediul în [redacted] B-dul [redacted] nr. [redacted] județul [redacted], pentru anulare act.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns: avocat [redacted] pentru reclamantă și consilier juridic [redacted] a pentru pârâtă.

Procedura completă.

După referatul grefierului,

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat instanța constată cauza în stare de judecată și dă cuvântul pentru dezbateri.

Avocat [redacted] pentru reclamantă solicită instanței admiterea acțiunii așa cum a fost formulată. Învederează apărătorul reclamantei că își menține susținerile exprimate și consemnate în Încheierea de ședință din 10.03.2009 dar și în concluziile scrise depuse la dosar la data de 16.03.2009.

Consilier juridic [redacted] pentru pârâtă solicită instanței respingerea acțiunii pentru aceleași motive învederate în ședința din data de 10.03.2009, urmând a se avea în vedere că hotărârile judecătorești pronunțate în materie penală nu au autoritate de lucru judecat în prezenta cauză.

În replică, apărătorul reclamantei solicită instanței a avea în vedere că, potrivit art.22 Cod procedură penală, hotărârea definitivă a instanței penale

are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise, după care

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTAT] 04.05.2007, reclamanta SC [REDACTAT] SRL a chemat în judecată pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTAT] pentru ca, prin hotărârea judecătorească ce se va da în cauză, să se anuleze Decizia nr. [REDACTAT] 06.03.2007 și Decizia de impunere nr. [REDACTAT] 14.12.2006 și să fie exonerat de plata sumei de [REDACTAT] lei.

A solicitat reclamanta și suspendarea executării Deciziei nr. [REDACTAT] 06.03.2007 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivare reclamanta a arătat următoarele:

SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT] a fost înființată în anul 1995 și are ca obiect de activitate principală, tăierea, rindeluirea și impregnarea lemnului iar asociat unic este, [REDACTAT].

În perioada 19 ianuarie - 13 decembrie 2006, societatea a fost verificată de organele fiscale cu privire la realitatea, legalitatea și sinceritatea declarațiilor, a corectitudinii și modului de determinare, evidențiere și declarare a obligațiilor datorate bugetului de stat general consolidat.

Perioada supusă verificării a fost 01/01/2002- 30/09/2006, pentru toate contribuțiile datorate bugetului de stat, cu excepția impozitului pe profit a cărui perioadă de verificare a fost de până la 31/12/2005.

Urmare controlului efectuat, a fost încheiat la data de 13/12/2006 un raport de inspecție fiscală potrivit căruia, S.C. [REDACTAT] SRL [REDACTAT] a înregistrat în mod greșit în contabilitate, facturile emise de mai mulți furnizori pentru ca acestea au fost ridicate de la distribuitori autorizați de către alte persoane decât reprezentanții legali ai societăților, persoane fizice cu identitate necunoscută și ca atare taxa pe valoare adăugată în suma totală de [REDACTAT] lei, înscrisa în registrele contabile, nu poate fi dedusă deoarece nu are la bază documente întocmite potrivit legii.

S-a mai reținut ca formularele fiscale emise de patru furnizori și înregistrate în evidența contabilă și fiscală a contestatoarei sunt completate cu toate elementele care probează realitatea operațiunilor semnate și stampilate de furnizori conform dispozițiilor art.155 al.8 din Legea nr.571/2003 și nu rezultă că furnizorii și cumpărătorul au conlucrat în vederea săvârșirii unor contravenții sau infracțiuni.

De asemenea, organele de control fiscal au stabilit că pentru neplata taxei pe valoare adăugată, sunt datorate majorări în sumă de [redacted] lei și penalități în suma de [redacted] lei, conform art.115,116 și 121 din O.G. nr.92/2003.

Cât privește impozitul pe profit, s-a reținut ca SC [redacted] SRL Roman, a înregistrat pe cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil contravaloarea materiei prime achiziționate pe bază de facturi care nu au calitatea de documente justificative, diminuându-se astfel obligația privind acest impozit cu suma de [redacted] lei iar pentru neplata acestei obligații s-au calculat majorări în suma de [redacted] lei și penalități în suma de [redacted] lei.

Împotriva deciziei de impunere nr. [redacted] din 14/12/2006 emisă de D.G.F.P. [redacted] Activitatea de Inspecție Fiscală a formulat contestație criticând-o pentru nelegalitate.

Prin decizia nr. [redacted] din 06/03/20074, D.G.F.P. [redacted] a respins ca neîntemeiată contestația privind stabilirea în sarcina societății a taxei pe valoarea adăugată de plată în sumă de [redacted] lei, a accesoriilor aferente acestei taxe în suma de [redacted] lei, a impozitului pe profit în suma de [redacted] lei, precum și a accesoriilor aferente impozitului pe profit în suma de [redacted] lei. A respins ca nemotivată și nesustținută cu documente, contestația cu privire la diminuarea taxei pe valoare adăugată de plată cu suma de [redacted] lei, precum și stabilirii în sarcina societății a impozitului pe profit în sumă de [redacted] lei și a accesoriilor aferente impozitului pe profit, în sumă de [redacted] lei.

Apreciază că decizia sus-menționată este nelegală și netemeinică, că nu a încălcat dispozițiile legale privind aprovizionarea cu materie prima necesară procesului de producție.

De la înființarea societății în anul 1995 și până în prezent, a participat la nenumărate licitații publice și urmărirea adjudecării a cumpărat diferite cantități de material lemnos pe care le-a folosit în procesul de producție.

De fiecare dată a încheiat cu vânzătorii contracte de furnizare sau contracte de vânzare-cumpărare material lemnos.

În toate cazurile marfa a fost cumpărată pe bază de facturi personalizate și avize de expediție cu respectarea întocmai a dispozițiilor art.145 și 155 din Legea nr.571/2003, și de aceea, a procedat la deducerea taxei pe valoare adăugată.

Este adevărat că urmărirea controalelor prin încrucișare s-au descoperit nereguli în activitatea anumitor furnizori dar, în calitate de cumpărător - nu are nici o culpă, pentru că a verificat și a constatat că toate documentele de livrare ale furnizorilor sunt întocmite corect cuprinzând informațiile obligatorii, așa cum sunt prevăzute în art.155 alin.8 din Legea nr.571/2003.

De altfel, chiar organele de control au constatat și au consemnat în raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 13/12/2006, ca formularele fiscale întocmite de furnizorii S.C. [redacted] SRL [redacted], A.F."A [redacted]" [redacted] S.C. [redacted] SRL [redacted] S.C. [redacted] SRL [redacted] S.C. [redacted] SRL [redacted]

_____ sunt completate cu toate elementele care probează realitatea operațiunilor, sunt semnate și stampilate de furnizori.

Faptul că la unele societăți furnizoare nu s-au efectuat inspecțiile fiscale solicitate, întrucât administratorii nu mai locuiesc la domiciliul declarat și nici ca aceste societăți nu și-au onorat obligațiile ca persoane impozabile plătitoare de TVA, nu-i poate fi imputat administratorului SC _____ SRL _____

Sustinerea intimă D.G.F.P. _____ din decizia nr. _____ din 06/03/2007; cum că precizările respective ale organului de control se referă la alte documente și furnizori, care nu fac obiectul prezentei contestații sunt neadevărate. Din examinarea raportului de inspecție fiscală, întocmit de Activitatea de control fiscal la data de 13.12.2006, rezultă contrariul.

Administratorul SC _____ SRL _____ a fost audiat de mai multe ori de organele de anchetă penală și nu s-a putut stabili în sarcina sa, săvârșirea vreunei fapte penale, în complicitate cu administratorii societăților care îi furnizează materii prime.

Nici susținerile D.G.F.P. _____ cum că a procurat facturi pe căi nelegale și că între furnizori și cumpărător nu au existat niciodată relații comerciale, nu sunt reale, acestea fiind contrazise de toate probele ce urmează a fi administrate în cauză.

În legătură cu suma de _____ lei prin care a fost diminuată obligația de plată privind taxa pe valoare adăugată suplimentară la control și impozitul pe profit în sumă de _____ lei stabilit suplimentară la control - la solicitarea D.G.F.P. _____ cu adresa nr. _____ din 14/02/2007, a comunicat acestuia lămuririle necesare și argumentele în drept pe care și-a întemeiat contestația

In dovedire reclamanta a anexat la dosar Decizia nr. _____/06.03.2007, adresa nr. _____/21.12.2006 și Decizia de impunere.

Pârâta D.G.F.P. Neamț a formulat întâmpinare și a solicitat *respingerea acțiunii*.

În întâmpinare pârâta a arătat următoarele:

În urma inspecției fiscale efectuate la SC _____ SRL pentru perioada 1.01.2002-30.09.2006 pentru toate contribuțiile datorate bugetului de stat general consolidat, mai puțin impozitul pe profit a cărui perioadă de verificare a fost până la 31.12.2005, s-au stabilit în sarcina acestui contribuabil obligații de plată suplimentare.

Constatarea inspecției fiscale au fost consemnate în procesul verbal de inspecție nr. _____/13.12.2006 iar pentru diferențele stabilite a fost emisă decizia de impunere nr. _____/14.12.2006. De asemenea, inspecția fiscală a avut la bază și verificările încrucișate efectuate la societățile care apar ca furnizori pe facturile de pe care SC _____ SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată și a înregistrat cheltuieli deductibile în contabilitate.

Referitor la taxa pe valoare adăugată, cu ocazia inspecției fiscale s-au constatat următoarele:

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că a fost declarat eronat în luna martie 2003, taxa pe valoarea adăugată deductibilă în valoare de (-) [redacted] lei, organul de inspecție fiscală procedând la reîntregirea taxei pe valoarea adăugată deductibilă cu această sumă, deci această măsură este în favoarea reclamantei.

Referitor al impozitul pe profit s-au constatat abateri legale de către SC [redacted] SRL care au dus la stabilirea de către organele de inspecție fiscală a unui impozit pe profit suplimentar în sumă de [redacted] lei și accesoriile fiscale aferente în sumă de [redacted] lei.

Obligația de plată privind impozitul pe profit a fost diminuată de societate în trimestru II 2005 cu suma de [redacted] lei prin nedeclararea acestei sume și neplata până la data controlului; organul de inspecție fiscală a reîntregit cu suma de [redacted] lei impozitul pe profit, fiind calculate totodată și accesoriile fiscale aferente în sumă de [redacted] lei.

În perioada ianuarie 2003-decembrie 2004 s-a reîntregit profitul impozabil de către organele de inspecție fiscală cu suma de [redacted] lei, conform facturilor emise de SC [redacted] SRL, SC [redacted] SRL, SC [redacted] SRL, SC [redacted] SRL, SC [redacted] SRL, SC [redacted] SRL, SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL.

Totodată, au fost încălcate de SC [redacted] SRL prevederile art.4 alin.6 lit.m din OG nr.70/1994R, art.9 alin.7 lit.j din Legea nr.414/2002, art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Din probele administrate de organul de inspecție fiscală rezultă fie ca facturile înregistrate în evidența contabilă a SC [redacted] SRL aparțin altor societăți care nu au putut fi identificate în baza de date a DGFP Neamț, fie că între furnizor și cumpărător nu au existat niciodată relații comerciale. Astfel în condițiile în care firmele în cauză nu au procurat documentele cu regim special pe căi legale, rezultă că documentele emise de acestea nu probează legal operațiunile economice înregistrate de SC [redacted] SRL, deci nu sunt documente justificative.

Prin încheierea pronunțată la data de 29.06.2007 instanța a respins cererea de suspendare a executării Deciziei nr. [redacted] /14.12.2006.

În cauză s-a dispus și efectuat o expertiză contabilă.

La data de 09.04.2008 cauza a fost suspendată în temeiul dispozițiilor art. 244 Cod procedură civilă. S-a avut în vedere de către instanță că suspendarea se impune până la soluționarea plângerii formulate împotriva rezoluției de scoatere de sub urmărire penală a învinutului Simion Stelian Grațian, a administratorului reclamantei.

Cauza a fost repusă la rol la data de 20.01.2009.

La termenul din 10.03.2009 apărătorul reclamantei a invocat *autoritatea de lucru judecat* motivat de faptul că inexistența prejudiciului invocat de părată a fost stabilită prin hotărâre penală.

Analizând actele și lucrările instanța constată următoarele:

In cauză nu există autoritate de lucru judecat, așa cum a invocat reclamanta.

Astfel, prin Ordonanța nr. 370/P/31.07.2007 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Roman s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Simion Stelian, administratorul societății reclamante, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 lit. c din Legea nr. 241/2005, art. 38 din Legea nr. 82/1991 combinat cu art. 289 și 291 Cod penal. Această ordonanță a fost menținută prin rezoluțiile nr. 717/11-2/2007 și 797/11-2/2007 ale primului procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Neamț.

Prin Sentința penală nr. [REDACTED] din 26.06.2008 pronunțată de Judecătoria Roman s-a respins ca nefondată plângerea formulată de petentele A.F.P. [REDACTED] și D.G.F.P. [REDACTED] împotriva rezoluțiilor primului procuror, această sentință fiind menținută prin Decizia penală nr. [REDACTED] RP/2008 a Tribunalului Neamț.

Însă, în dosarele penale nu a fost soluționată latura civilă, instanța penală fiind investită să se pronunțe asupra legalității măsurii de scoatere de sub urmărire penală.

Potrivit art. 22 din Codul de procedură penală, hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Or, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală nu are caracterul unei hotărâri în sensul art. 22 Cod procedură penală, chiar dacă legalitatea acesteia a fost cenzurată de instanța penală.

Pentru ca în cauză să existe autoritate de lucru judecat se impunea ca acțiunea civilă să fie rezolvată de instanța penală, așa cum stabilește art. 346 Cod procedură penală, indiferent dacă instanța penală pronunță condamnarea, achitarea sau încetarea procesului penal.

Cum însă instanța penală nu a fost investită în acest sens și cum în lipsa unei hotărâri judecătorești care să producă efecte, în sensul celor prevăzute de art. 1201 din Codul civil raportat la art. 166 din Codul de procedură civilă, nu există autoritate de lucru judecat.

Pe de altă parte, în cauză nu operează nici prezumția relativă de lucru judecat.

Astfel, organul de cercetare penală a reținut ca temei pentru scoaterea de sub urmărire penală art.11 pct.2 lit.b și art.10 lit.d din Codul de procedură penală, respectiv faptei îi lipsește unui din elementele constitutive ale infracțiunii. În condițiile în care organul penal nu a reținut inexistența faptei, nu se poate aprecia că sumele evidențiate în actul fiscal emis de pârâtă au făcut obiectul controlului de legalitate.

Pentru considerentele reținute se va respinge excepția autorității de lucru judecat.

Pe fondul cauzei, instanța constată următoarele:

În sarcina reclamantei au fost stabilite prin decizie de impunere obligații fiscale cu titlu de taxă pe valoare adăugată, majorări de întârziere și impozit pe profit.

Instanța constată că obligațiile de plată au fost stabilite în mod legal în sarcina reclamantei, în cauză nefiind motive care să ducă la anularea sau reducerea acestor obligații.

Astfel, prin neînregistrarea în contabilitate a taxei pe valoare adăugată în sumă de [REDACTAT] lei, pentru operațiunea comercială evidențiată în factura nr. [REDACTAT] din 19.09.2006, reclamanta nu putea diminua cu această sumă obligația de plată a taxei pe valoare adăugată, nelegalitatea diminuării, constatată de organul fiscal, justificând stabilirea obligației de plată cu acest titlu.

În ceea ce privește înregistrarea taxei pe valoare adăugată deductibilă pentru suma de [REDACTAT] lei, sumă rezultată din operațiunile comerciale rezultate din facturile emise de diverși furnizori de material lemnos, instanța constată că aceasta s-a făcut de către reclamantă în mod nelegal.

Pentru exercitarea dreptului de deduce a taxei pe valoare adăugată aferentă aprovizionărilor se impunea ca documentele să fie întocmite conform legii de către furnizorii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoare adăugată (art. 145 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 și art. 24 din Legea nr. 345/2002).

Or, în condițiile în care evidența contabilă a furnizorilor reclamantei nu a putut confirma operațiunile comerciale înregistrate de reclamantă în propria contabilitate și în condițiile în care facturile fiscale înregistrate de reclamantă au fost ridicate de la furnizorul documentelor (SC [REDACTAT] SA) de alte persoane sau alți agenți economici decât cei înscrși în respectivele documente, reclamanta nu îndeplinește condiția legală pentru deducerea taxei pe valoare adăugată.

Potrivit dispozițiilor art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003, nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit legii.

Or, deși reclamanta a făcut dovada că a înregistrat în contabilitate operațiunile comerciale în baza cărora a dedus TVA pe baza unor documente (facturi fiscale) aceste nu îndeplinesc condițiile de document justificativ întrucât nu s-a făcut dovada că au fost emise de persoane înregistrate ca plătitoare de TVA, așa cum prevede art. 155 pct. 8 din Legea nr. 571/2003.

Este adevărat că, așa cum a arătat și reclamanta, situația juridică de la data controlului a societăților furnizoare nu este de natură să influențeze calitatea de document justificativ a facturilor fiscale emise anterior. Însă, în condițiile în care contabilitatea societății furnizoare nu a confirmat operațiunile comerciale înregistrate de reclamantă, documentele care au stat la baza înregistrărilor pierd calitatea de document justificativ, societățile comerciale furnizoare nefiind înregistrate ca plătitoare de TVA.

La stabilirea obligațiilor fiscale ale reclamantei nu a fost avută în vedere situația juridică a societății furnizoare, respectiv faptul că erau radiate din registrul comerțului, nu funcționau la sediul declarat sau se aflau în lichidare ci faptul că, în lipsa înregistrării documentelor și la aceste societăți nu s-a putut confirma realitatea operațiunilor.

Mai mult, organul fiscal a făcut dovada că parte din facturile fiscale înregistrate de reclamantă aparțin altor societăți decât furnizorilor înscrși în acestea.

Pentru considerentele reținute instanța constată că dispozițiile legale cu privire la deducerea TVA au fost corect aplicate de pârâtă care a respins contestația reclamantei împotriva deciziei de impunere.

De asemenea, instanța constată că și celelalte obligații fiscale au fost corect stabilite.

Prin neaplicarea corectă a măsurilor de simplificare referitoare la TVA și colectarea TVA pentru lemn foc, reclamanta a produs un prejudiciu bugetului de stat prin deducere TVA în perioada 01.02.2005-30.04.2006, astfel încât diminuarea dispusă de pârâtă pentru suma de [REDACTAT] s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 160 din Legea nr. 571/2003.

Cu privire la impozitul pe profit, instanța constată că organul fiscal a aplicat, în mod corect actele normative în vigoare pe perioada supusă verificării, reîntregirea profitului impozabil pentru perioada ianuarie 2003-decembrie 2004 fiind determinată tot de neatribuirea calității de document justificativ documentelor avute în vedere la neacordarea dreptului de deducere TVA.

Constatând că în cauză Decizia de respingere a contestației reclamantei formulată împotriva deciziei de impunere a fost corect dispusă de pârâtă, instanța va respinge acțiunea ca nefondată, conform dispozitivului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția autorității de lucru judecat invocată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT], cu sediul în [REDACTAT] str. [REDACTAT] [REDACTAT] bl. [REDACTAT] ap. [REDACTAT] județul [REDACTAT], *ca neîntemeiată.*

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT] cu sediul în [REDACTAT] str. [REDACTAT] bl. [REDACTAT] ap. [REDACTAT] județul [REDACTAT], în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTAT] cu sediul în [REDACTAT], B-dul [REDACTAT] nr. [REDACTAT] județul [REDACTAT] *ca nefondată.*

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 12.05.2009.

Președinte,

Grefier,

Red. D. 12.06.2009

Tehnored. P.P. 17.06.2009

4ex.